

A

בס"ד
Intro

Today we will learn בע"ה of דף ט of ראש השנה.

Some of the topics we will learn about today include:

The concept of מחול על הקודש, and the sources from where we learn this from the Torah

The laws of יובל and various Halachos related to this, including what mitzvos trigger the Kedusha of the Yovel year.

The laws of ערלה and שמיטה, and when in the calendar do we begin counting these years.

A

מוסיפין מחול על הקודש
THE SOURCES

The laws of
יובל

B

Some of the key topics and concepts that we will learn about include:

מוסיפין מחול על הקודש

It is a Mitzvah to add time onto a holy day, such as Shabbos or Yom Tov, by ushering in the day earlier and ending it later.

שמיטה

It is prohibited to work the land every seventh year, as described in the Torah in Parshas BeHar. Produce that grows during the seventh year is holy בקדושת שביעית. The produce of the Shmita year is also considered הפקר and anyone may come into any field and pick the produce from the field with the intention of eating it.

יובל

The year after 7 Shemitah cycles of 7 years each is called the Yovel year. At the start of the Yovel year, all Jewish slaves are set free and all properties that were sold since the previous Yovel year are returned to their original owners. On Yom ha'Kipurim of the Yovel Year, Beis Din blows a Shofar to proclaim that the time has come to set free all of the slaves.

B

מוסיפין מחול
על הקודש

שמיטה

יובל

C

מקרא נדרש לפניו ולא לפני פניו

When expounding a passage that appears in a pasuk, it may be assumed to qualify that which was discussed immediately preceding it, but not that which was discussed prior to that.

C

מקרא נדרש לפניו
ולא לפני פניו

1 So let's review.....

We had learned in the previous Daf that there is a concept of מוסיפין מחול על קדש Adding on to a holy day from a weekday, by extending the time period of the day of extra Kedusha The Gemara asks מנלן - From where is this derived? Rebbe Akiva cites the Pasuk mentioned in Parshas Ki Siso regarding Shabbos; ששת ימים תעבוד וביום השביעי תשבות בחריש ובקציר תשבות The last phrase בחריש ובקציר תשבות is apparently superfluous, as all 39 Melachos are forbidden on Shabbos? Why does the Torah single out these two Melachos?

1

מוסיפין מחול על קדש

?

מנלן?

כריתתא:

ששת ימים תעבוד
וביום השביעי תשבות
בחריש ובקציר תשבות

Why does the Torah single out these two Melachos?

2 Therefore, Rebbe Akiva says that this phrase is actually referring to שמיטה. However, we know that too from the Pasuk in Parshas Behar שדך לא תזרע...? Therefore, Rebbe Akiva interprets this phrase as teaching the laws of before and after Shmita. חריש של ערב שביעית הנכנס לשביעית וקציר של שביעית היוצא למוצאי שביעית That plowing even before the onset of the year of Shmita, and reaping for a period of time even after Shmita, is also forbidden.

2

<p>Rebbe Akiva</p> <p>It's referring to אקטב</p> <p>חריש של ערב שביעית הנכנס לשביעית וקציר של שביעית היוצא למוצאי שביעית</p>	<p>Rebbe Yishmael</p> <p>It's referring to אבט</p> <p>מה חריש רשות אף קציר רשות יצא קציר העומר שהוא מצוה</p>
--	--

R' Yishmael derives פקולל מקולל from Yom Kippur:

Rebbe Yishmael, on the other hand, interprets this Pasuk regarding Shabbos, as follows: מה חריש רשות אף קציר רשות יצא קציר העומר שהוא מצוה The Torah is teaching us that only plowing and reaping of רשות is forbidden, but קציר of Mitzva, such as cutting the barley for the Korban Omer on the 16th of Nissan, which if it fell out in Shabbos, would be דוחה שבת.

The Gemara continues that Rebbe Yishmael derives the concept of מוסיפין מחול על הקודש from Yom Kippur, where the pasuk states;

3 וענייתם את נפשותיכם בתשעה לחודש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם
 That one should inflict יעניו, suffering on oneself, on the ninth of Tishrei, at night.
 The Braisa points out an apparent contradiction in this posuk; וענייתם את נפשותיכם בתשעה יכול בתשעה תלמוד לומר בערב אי בערב יכול משתחשך ת"ל בתשעה indicates that the fast begins משתחשך - at night, while מבעוד יום indicates that it starts מבעוד יום - during the day, Erev Yom Kippur. The resolution is הא כיצד מתחיל ומתענה מבעוד יום מלמד שמוסיפין מחול על קדש We indeed begin the fast during the day, because there is a Mitzvah of מחול על הקודש על הקודש - to add to the holy day of Yom Kippur בכניסתו - at its onset.
 And from the words מערב עד ערב We learn that this applies ביציאתו - at the end of Yom Kippur as well.
 From the word תשבתו, we learn that מחול על הקודש applies to every Shabbos.
 And from the word שבתכם, we learn that this concept applies to Yom Tov as well, as the Braisa concludes; כל מקום שיש בו שבות מוסיפין מחול על קדש

3 יכול בתשעה - תלמוד לומר בערב אי בערב יכול משתחשך - ת"ל בתשעה הא כיצד? מתחיל ומתענה מבעוד יום

מלמד שמוסיפין מחול על קדש

ביציאתו

שבת

יום טוב

וענייתם את נפשותיכם בתשעה לחודש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם

לא מקום לל בו לבית מוסיפין מחול על קדש

4 And what, asks the gemara, does Rebbe Akiva learn out from the Pasuk regarding Yom Kippur? The gemara explains that Rebbe Akiva uses this pasuk to teach כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי There is a special Mitzva to eat on Erev Yom Kippur, which is so great that one performing this mitzva is considered as if he fasted for two days.

4 What does Rebbe Akiva learn from the Pasuk regarding Yom Kippur?

כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי

5 The Gemara proceeds to cite the following three consecutive Pesukim, from which we learn various Halachos of יובל: והעברת שופר תרועה בחודש השביעי בעשור לחודש ביום הכיפורים תעבירו שופר בכל ארצכם The Mitzvah of שופר - תקיעת שופר - blowing the shofar on Yom Kippur of Yovel - וקידשתם את שנת החמישים שנה וקראתם דרור בארץ לכל יושביה יובל היא תהיה לכם ושבתם איש לאחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו is the Mitzvah of עבדים - free the slaves in the Yovel year - is the Mitzvah of אחוזה - returning bought land to its ancestral owner. ויובל היא שנת החמישים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תבצרו את נזיריה This Posuk teaches the איסור עבודת קרקע - The prohibition of working the land, leaving it fallow. We have three מצוות עשה - three positive commandments, תקיעת שופר שילוח עבדים השבת אחוזה And one מצוות לא תעשה - one negative commandment: איסור עבודת קרקע

5 Pesukim from which we learn various Halachos of יובל

יובל היא שנת החמישים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תבצרו את נזיריה ולא תבצרו את נזיריה	וקידשתם את שנת החמישים שנה וקראתם דרור בארץ לכל יושביה יובל היא תהיה לכם ושבתם איש לאחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו	והעברת שופר תרועה בחודש השביעי בעשור לחודש ביום הכיפורים תעבירו שופר בכל ארצכם
איסור עבודת קרקע	Mitzvah of השבת אחוזה	Mitzvah of שילוח עבדים
		Mitzvah of תקיעת שופר

6 The Gemara brings a מחלוקת regarding the interdependency of all of these Mitzvos.
 The word יובל indicates that the fiftieth year is Yovel regardless of anything being done.
 The word היא is restrictive, and teaches that Yovel only takes effect regarding the איסור עבודת קרקע under certain conditions, namely that one or more of the three Mitzvos were fulfilled.

6

The Gemara brings a מחלוקת regarding the interdependency of these Mitzvos

יובל היא

Yovel only takes effect regarding the איסור עבודת קרקע under certain conditions

Indicates the 50th year is Yovel regardless of anything being done

7 There are three opinions:
 רבי יהודה holds that שילוח עבדים is crucial - which means, that if שילוח עבדים was not done, Yovel is not חל, and there is no איסור עבודת קרקע. However, if שילוח עבדים was done, Yovel is חל even if תקיעת שופר, and השבת אחוזה, were not done.

7

THREE OPINIONS:

1

רבי יבוצק

IS CRUCIAL שילוח עבדים

<p>If שילוח עבדים was not done</p> <p>Yovel is NOT חל</p> <p>There is no איסור עבודת קרקע</p>	<p>If שילוח עבדים was done</p> <p>Yovel IS חל</p> <p>Even if תקיעת שופר and הלאת אחוזה were not done</p>
---	--

8 The Gemara explains his reasoning as מקרא נדרש לפניו ולא לפני פניו
 The phrase יובל היא תהיה לכם refers only to the phrase immediately preceding it, וקראתם דרור בארץ לכל יושביה שילוח עבדים. It does not refer to the earlier phrase, and certainly not to the one after it.

8

וקידשתם את שנת החמישים שנה
 שילוח עבדים - וקראתם דרור בארץ לכל יושביה

יובל היא תהיה לכם...

מקרא נדרש לפניו
 ולא לפני פניו

9 רבי יוסי holds that only תקיעת שופר is crucial, and the other two are not.
 Rebbe Yosse explains:
 שאפשר לעולם בלא שילוח עבדים
 ואי אפשר לעולם בלא תקיעת שופר
 It is theoretically possible that there would be no Jewish slaves in the world to be freed, and no bought land to be returned. However, it is highly unlikely that there would be no Shofar in the world, and therefore the Torah would not make Yovel contingent on something that could conceivably not be relevant.

9 **2**
 רבי יוסי
 תקיעת שופר IS CRUCIAL
It is theoretically possible there would be no Jewish slaves to be freed, and no bought land to be returned
However, it is highly unlikely that there would be no Shofar in the world
The Torah would not make Yovel contingent on something that could conceivably not be relevant

10 Furthermore, explains Rebbe Yosse;
 זו מסורה לב"ד וזו אינה מסורה לבית דין
 תקיעת שופר is given over to Beis Din and under their control, and they will certainly perform it - as opposed to שילוח עבדים, or השבת אהוה which is the obligation of private individuals, and may not be performed. Therefore, the Torah would not make the Yovel contingent on those two Mitzvos.

10 **10**
 Furthermore...
 זו מסורה לב"ד - תקיעת שופר
 וזו אינה מסורה - שילוח עבדים
 לבית דין
The Torah would not make Yovel contingent on those two Mitzvo

11 אבל חכמים אומרים שלשתן מעכבות בו
 The Chachamim hold that all three Mitzvos are crucial - If only one was not done, there is no איסור עבודת קרקע - because they hold
 מקרא נדרש לפניו ולפני פניו ולאחריו
 The Pasuk in יובל applies to all the Pesukim written in this context - both prior, and subsequent, to this Pasuk.

11 **3**
 אבל חכמים אומרים
 שלשתן מעכבות בו
Because they hold מקרא נדרש לפניו - ולפני פניו - ולאחריו

12 The Gemara adds that according to the Chachamim the word יובל is נוהג in חוץ לארץ, outside of Eretz Yisroel. However, the word בארץ limits it to בזמן שנוהג דרור בארץ נוהג בחוץ לארץ בזמן שאינו נוהג דרור בארץ אינו נוהג בחוץ לארץ Only when Yovel is in effect in ארץ ישראל, does it apply to חוץ לארץ as well.

12 The Gemara adds according to the Chachamim

<p>בארץ</p> <p><i>Limits it to</i></p> <p>בזמן שנוהג דרור בארץ נוהג בחוץ לארץ בזמן שאינו נוהג דרור בארץ אינו נוהג בחוץ לארץ</p>	<p>יובל</p> <p><i>Implies a ריבוי</i></p> <p>נוהג is יובל even in חוץ לארץ</p>
--	---

13 The Gemara explains that דרור is a לשון of freedom, as דרור implies כמדוייר בי דיירא ומוביל סחורה בכל מדינה A free man can live wherever he chooses, and engage in business in any country.
=====

13

דרור
is a לשון of
FREEDOM

 כמדוייר בי דיירא
 ומוביל סחורה בכל מדינה

14 The Mishnah had stated that Rosh Chodesh Tishrei is also ר"ה לנטיעה, for counting the years of ערלה. As the Braisa explains שלשים יום לפני ראש השנה עלתה לו שנה
 If someone plants a tree 30 days or more before Rosh Hashanah, it counts as one year regarding the three years of ערלה.
 The gemara explains that this is learned from a גזירה שוה of the word שנה, mentioned in the Pasuk of ערלה;
 שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל
 And in the Pasuk referring to Rosh Chodesh Tishrei
 מראשית השנה ועד אחרית שנה

14

The Mishnah had stated
Rosh Chodesh Tishrei is also ר"ה לנטיעה

ברייטא:
שלשים יום לפני ראש השנה עלתה לו שנה

This is learned from a גזירה שוה

ר"ה תשרי מראשית **השנה** ועד אחרית שנה
 ערלה שלש **שנים** יהיה לכם ערלים לא יאכל

15 We do not learn this גזירה שוה from Rosh Chodesh Nissan where we also have שנה in the Pasuk;
 because ראשון הוא לכם לחדשי השנה
 דנין שנה שאין עמה חדשים משנה שאין עמה חדשים
 ואין דנין שנה שאין עמה חדשים משנה שיש עמה חדשים
 We rather compare it to a similar Pasuk which states שנה without mentioning months, than to a Pasuk which contains both words, שנה, and חודש.
 =====

15

We do NOT learn this גזירה שוה from Rosh Chodesh Nissan
ראשון הוא לכם לחדשי השנה

Because
דנין שנה שאין עמה חדשים משנה שאין עמה חדשים ואין דנין שנה שאין עמה חדשים משנה שיש עמה חדשים

